

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2005. december 13. *

A T-381/02. sz. ügyben,

a **Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort** (székhelye: Millau [Franciaország], képviselik: M. Jacquot és O. Prost ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselek kezdetben: P. Ormond és R. Caudwell, később: C. Jackson, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: J. Iglesias Buhigues és A.-M. Rouchaud-Joët, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

támogatja:

a **Görög Köztársaság** (képviselik: V. Kontolaimos, I. Chalkias és M. Tassopoulou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

az 1107/96/EK rendelet mellékletének a feta név tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. október 14-i 1829/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 277., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 37. kötet, 195. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- 1 A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 208., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13. kötet, 4. o.; a továbbiakban: alaprendelet) az 1. cikkében megállapít bizonyos mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelöléseinek és földrajzi jelzéseinek közösségi oltalmára vonatkozó szabályokat.
- 2 Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint az „eredetmegjelölés: valamely régiónak, meghatározott helynek, vagy – kivételes esetben – országnak az olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírására használatos elnevezése:
 - amely e régióból, meghatározott helyről vagy ezen országból származik,

és

- amelynek minősége vagy jellemzői főként vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek, valamint az e meghatározott földrajzi területen folyó termelésnek, feldolgozásnak és előállításnak köszönhető;”.

3 Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Eredetmegjelölésnek kell tekinteni a valamely régióból vagy meghatározott helyről származó, mezőgazdasági terméket vagy élelmiszert jelölő egyes olyan, hagyományos földrajzi vagy akár nem földrajzi elnevezést is, amely eleget tesz a (2) bekezdés a) pontjának második francia bekezdésében említett feltételeknek.”

4 Az alaprendelet 3. cikke alapján nem lehet bejegyezni a szokásossá vált elnevezéseket.

5 Valamely mezőgazdasági termék vagy élelmiszer elnevezésének oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzésének meg kell felelnie e célból az alaprendeletben előírt feltételeknek és különösen az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésében meghatározott termékleírásnak. A bejegyzés az említett elnevezésnek közösségi oltalmat biztosít.

6 Az alaprendelet 5–7. cikke meghatározza az elnevezés – „normál eljárásnak” nevezett – bejegyzési eljárását, mely lehetővé teszi bármely – ugyanazon mezőgazdasági termékkel vagy élelmiszerral foglalkozó termelők és/vagy feldolgozók társulásaként meghatározott – csoportosulásnak, illetve bizonyos feltételek mellett bármely természetes vagy jogi személynek, hogy bejegyzés iránti kérelmet nyújtson

be abban a tagállamban, ahol az adott földrajzi terület található. A tagállam ellenőrzi a bejelentés megalapozottságát, és továbbítja azt a Bizottsághoz. Az, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az elnevezés oltalomra jogosult, közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* az alaprendelet 6. cikke (2) bekezdésében részletezett különleges adatokat.

7 Az alaprendelet 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. Az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való, a 6. cikk (2) bekezdésében említett közzététel időpontjától számított hat hónapon belül bármely tagállam kifogással élhet a bejegyzés ellen.

2. A tagállamok illetékes hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy a jogos gazdasági érdekét igazoló személyek megtekinthessék a bejelentést. Ezen túlmenően, valamint a tagállamokban fennálló körülményeknek megfelelően, a tagállamok betekintést biztosíthatnak más, jogos érdekekkel rendelkező felek számára is.

3. Bármely, jogos érdeke révén érintett természetes vagy jogi személy kifogást tehet a szándékozni kívánt bejegyzés ellen azon tagállam illetékes hatóságához elküldött, megfelelően indokolt nyilatkozat útján, amelyben lakik, vagy ahol letelepedett. Az illetékes hatóság a megállapított határidőkön belül megteszi az ezen észrevétel vagy kifogás figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket.

[...]”

- 8 Ha egyik tagállam sem értesíti a Bizottságot a bejelentett bejegyzés elleni kifogási nyilatkozatról, az elnevezést be kell vezetni a Bizottság által vezetett, az „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartása” elnevezésű nyilvántartásba.
- 9 Elfogadható kifogás esetén, amennyiben az érintett tagállamok nem jutnak megállapodásra egymás között az alaprendelet 7. cikke (5) bekezdésének értelmében, a Bizottság az e rendelet 15. cikkében megállapított eljárás alkalmazásával hoz határozatot (szabályozó bizottsági eljárás). Az alaprendelet 7. cikke (5) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a Bizottság „a hagyományos tisztességes eljárás elve és a tényleges összetéveszthetőség” figyelembevételével hoz határozatot.
- 10 Az alaprendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése vonatkozik a védjegy és az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés közötti összeütközésre. E tekintetben a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben valamely eredetmegjelölést vagy földrajzi jelzést e rendeletnek megfelelően jegyeznek be, a 13. cikkben említett körülmények valamelyike alá tartozó és ugyanolyan jellegű termékre vonatkozó védjegy bejegyzése iránti kérelmet el kell utasítani, ha a védjegy bejegyzése iránti kérelmet a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt közzététel időpontját követően nyújtották be.

Az első albekezdés megsértésével bejegyzett védjegyeket érvénytelennek kell nyilvánítani.

Ezt a bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a védjegy bejegyzése iránti kérelmet a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt bejegyzési kérelem közzétételének időpontja előtt nyújtották be, amennyiben az említett közzététel a védjegy bejegyzése előtt történt.

(2) A közösségi jog megfelelő figyelembevétele mellett, [...] azon védjegy használata, amelyet az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés bejegyzése iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőzően jóhiszeműen jegyeztek be, tovább folytatódhat az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés bejegyzése ellenére, amennyiben a védjegy érvénytelenségének vagy jogvesztésének megállapítása a tagállamok védjegyekre vonatkozó jogszabályai közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) és g) pontja, illetve 12. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében nem indokolt.

[...]"

- 11 Az alaprendelet 17. cikke meghatároz egy „egyszerűsített eljárásnak” nevezett bejegyzési eljárást, amely eltér a normál eljárástól. Ezen eljárás alapján a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy a náluk jogi oltalom alatt álló elnevezések, illetve a használat alapján elismert elnevezések közül melyeket szándékoznak e rendeletnek megfelelően bejegyezni. A 15. cikkben előírt eljárás értelemszerűen alkalmazandó. A rendelet 17. cikke (2) bekezdésének második mondatában megállapításra kerül, hogy a 7. cikk szerinti kifogásolási eljárás nem alkalmazható az egyszerűsített eljárás keretében.

A jogvita alapját képező tényállás

- 12 1994. január 21-i levelében a görög kormány a „feta” elnevezés oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzését kérte a Bizottságtól az alaprendelet 17. cikke alapján.

- 13 A Bizottság 1996. január 19-én olyan rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be az alaprendelet 15. cikke alapján felállított szabályozó bizottsághoz, mely tartalmazta a földrajzi jelzéseként vagy oltalom alatt álló eredetmegjelölésként bejegyezhető elnevezések listáját, az alaprendelet 17. cikkével összhangban. E listában szerepelt a „feta” kifejezés. Mivel a szabályozó bizottság nem nyilvánított véleményt a javaslatról a megállapított határidőn belül, a Bizottság azt 1996. március 6-án a Tanács elé terjesztette, az alaprendelet 15. cikke negyedik albekezdésével összhangban. A Tanács nem hozott határozatot az alaprendelet 15. cikke ötödik albekezdésében meghatározott három hónapos határidőn belül.
- 14 Következésképpen, az alaprendelet 15. cikke ötödik albekezdésével összhangban, a Bizottság 1996. június 12-én elfogadta a földrajzi jelzések és eredetmegjelölések bejegyzéséről szóló, 1996. június 12-i 1107/96/EK rendeletet (HL L 148., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 19. kötet, 176. o.) az alaprendelet 17. cikkében megállapított eljárás szerint. Az 1107/96 rendelet 1. cikkével összhangban a „feta” elnevezés – mely e rendelet mellékletének A. részében a „Sajtok” címszó és a „Görögország” címszó alatt szerepel – oltalom alatt álló eredetmegjelölésként került bejegyzésre.
- 15 A C-289/96., C-293/96. és C-299/96. sz. Dánia és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. március 16-án hozott ítéletében [EBHT 1999., I-1541. o.] a Bíróság semmisnek nyilvánította az 1107/96 rendeletet a „feta” elnevezés oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzése vonatkozásában. A Bíróság ítéletében megállapította, hogy a Bizottság annak vizsgálatakor, hogy a „feta” szokásossá vált elnevezés-e, nem vette kellőképpen figyelembe az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott összes tényezőt.
- 16 Ezen ítéletet követően a Bizottság 1999. május 25-én elfogadta az 1107/96 rendelet mellékletének módosításáról szóló 1070/1999/EK rendeletet (HL L 130, 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 274. o.), mely a „feta” elnevezést törölte az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásából és az 1107/96 rendelet mellékletéből.

- 17 A Bizottság, miután utólag újra megvizsgálta a görög kormány bejegyzési kérelmét, olyan rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be a szabályozó bizottsághoz az alaprendelet 15. cikkének második albekezdése alapján, melyben az alaprendelet 17. cikke alapján a „feta” elnevezés oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzését javasolja az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába. Mivel a szabályozó bizottság nem nyilvánított véleményt a javaslatról a megállapított határidőn belül, a Bizottság azt a Tanács elé terjesztette az alaprendelet 15. cikkének negyedik albekezdésével összhangban.
- 18 Mivel a Tanács nem hozott határozatot a javaslatról az alaprendelet 15. cikkének ötödik bekezdésében meghatározott határidőn belül, 2002. október 14-én a Bizottság elfogadta az 1107/96/EK rendelet mellékletének a „feta” elnevezés tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. október 14-i 1829/2002/EK rendeletet (HL L 277., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 37. kötet, 195. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet). E rendelet értelmében a „feta” elnevezés ismét bejegyzésre került mint oltalom alatt álló eredetmegjelölés, és hozzáadták az 1107/96 rendelet melléklete A. részének „Sajtok” és „Görögország” címszavaihoz.

Az eljárás

- 19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. december 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes az alábbi keresetet indította.
- 20 2003. január 30-i levelében a Bizottság az eljárás felfüggesztését kérte, a C-465/02. és C-466/02. sz. ügyekben hozandó ítélet meghozataláig.
- 21 2003. február 24-i levelében a felperes nem emelt kifogást a felfüggesztés iránti kérelem ellen.

- 22 2003. március 19-i határozatában az Elsőfokú Bíróság elutasította a felfüggesztés iránti kérelmet, és az eljárás folytatását rendelte el.
- 23 A Bizottság az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. május 26-án benyújtott külön iratban elfogadhatatlansági kifogást emelt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke alapján. A felperes 2003. július 7-én benyújtotta e kifogással kapcsolatos írásbeli észrevételeit.
- 24 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 16-án és május 2-án benyújtott irataiban a Görög Köztársaság és a Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proionton (SEV-GAP) (Görög Tejipari Egyesület) kérte, hogy beavatkozhasson a Bizottság kérelmeinek támogatására.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 28-án benyújtott iratában Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kérte, hogy a felperes kérelmeinek támogatására beavatkozhasson.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 30-án benyújtott iratában a Languedoc-Roussillon régió kérte, hogy a felperes kérelmeinek támogatására beavatkozhasson.
- 27 2003. augusztus 26-i végzésében az Elsőfokú Bíróság engedélyezte a Görög Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részére a beavatkozást.
- 28 2003. szeptember 19-i levelében Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága jelezte, hogy nem kíván benyújtani beavatkozási beadványt.

- 29 2003. október 6-án a Görög Köztársaság beavatkozási beadványt nyújtott be a Bizottság kérelmeinek támogatására.
- 30 2004. augusztus 17-i levelében a Languedoc-Roussillon régió értesítette az Elsőfokú Bíróságot arról, hogy beavatkozási kérelmét visszavonja.
- 31 A 2004. október 19-i végzéssel a Languedoc-Roussillon régiót mint beavatkozást kérőt törölték az ügyből.

A felek kérelmei

- 32 Keresetlevelében a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet a „feta” elnevezés bejegyzése vonatkozásában;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 33 Elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

34 Az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeiben a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

35 Beavatkozási beadványában a Görög Köztársaság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el.

A jogkérdésről

36 Jelen keresetben a felperes, a Fédération régionale des syndicats des éleveurs de brebis-ből (Juhtenyésztők Szakszervezeteinek Regionális Szövetségéből) és a Fédération des syndicats des industriels de roquefort-ból (Roquefortkészítők Szakszervezeteinek Szövetségéből) álló szakmaközi szervezet a megtámadott rendelet megsemmisítését kéri. Különösen az alaprendelet 2., 3. és 17. cikkének megsértésére hivatkozik, valamint az arányosság és a bizalomvédelem elvének megsértésére.

- 37 A Bizottság és a támogatása érdekében beavatkozó Görög Köztársaság úgy vélik, hogy a kereset elfogadhatatlan azon az alapon, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga az EK 230. cikk negyedik albekezdése értelmében. A Görög Köztársaság továbbá azt állítja, hogy a keresetet késedelmesen terjesztették elő.
- 38 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve dönthet elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint, amennyiben az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy jelen ügyben az iratok alapján, a szóbeli szakasz megnyitása nélkül meg tudja hozni határozatát a Bizottság által emelt kifogásról.

A Görög Köztársaság által a kereset kései benyújtásával kapcsolatban emelt elfogadhatatlansági kifogásról

- 39 A Görög Köztársaság előadja, hogy a kereset elfogadhatatlan azon az alapon, hogy azt késedelmesen terjesztették elő. Mivel a megtámadott rendeletet 2002. október 15-én hirdették ki, és a keresetet csak 2002. december 18-án nyújtották be, nem tartották be az EK 230. cikk ötödik albekezdésében meghatározott határidőt.
- 40 Meg kell állapítani, hogy ez az elfogadhatatlansági kifogás nyilvánvalóan nem megalapozott. Ugyanis az eljárási szabályzat 102. cikke 1. §-ának megfelelően a kereseti határidőt a kérdéses jogi aktus kihirdetésétől számított tizennegyedik nap végétől kell számítani. Ehhez hozzá kell számítani az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-ában előírt távolsági határidőt, azaz további tíz napot. Ebből kiindulva jelen keresetet határidőn belül nyújtották be.

A felperes keresetőségi jogának hiányán alapuló elfogadhatatlansági kifogásról

A felek érvei

- 41 A Bizottság fenntartja, hogy a kereset – az EK 249. cikk második albekezdésének értelmében – egy általános hatályú rendlettel kapcsolatos, valamint hogy a felperest nem érinti személyében a megtámadott rendelet.
- 42 A felperes úgy véli, hogy a kereset elfogadható.
- 43 Először is fenntartja, hogy keresetőségi joga van, mivel jogosult tagjainak érdekeit védeni a jelen eljárás keretében. Úgy tekinti, hogy ez alapszabályából következik, mivel annak tudniillik célja „a juhtenyésztők és a roquefortkészítők közös gazdasági érdekeinek védelme”. A felperes szerint az alapszabályában meghatározott cél és azok az eszközök, amelyekkel e cél elérése érdekében felruházták, elég széles körűek ahhoz, hogy a jelen keresetet magukban foglalják. Továbbá a felperes olyan – francia rendelet által is elismert – szakmaközi szervezet, amelynek célja Roquefort termelési körzetében a juhtej piacának szabályozása, és ezen a címen valamennyi ilyen ipari tejtermelő és feldolgozó érdekeit képviseli. A felperes hozzáteszi, hogy elnöke olyan ad hoc megbízást kapott, amely felruházza a szervezet képviselőjére a jelen ügyben.
- 44 Másodszor a felperes azt állítja, hogy tagjait személyükben érinti az 1829/2002 rendelet. Valójában a felperes szerint a juhtejből feta sajtot előállító görög termelőkön kívül – akik használhatják a „feta” elnevezést – csak az általa képviselt

francia termelők termelnek és értékesítenek igazán jelentős mennyiségben juhtejből előállított feta sajtot. A felperes tagjai e jellemzőjüknel fogva az ítélezési gyakorlat szerinti zártkörű termelői csoportot alkotnak.

- 45 Harmadszor a felperes úgy érvel, hogy a juhtejből feta sajtot készítő francia termelők benyújtottak, és a gyakorlatban is használnak „feta” kifejezést tartalmazó védjegyeket. Így a felperes fenntartja, hogy összhangban a Cordinú-ügyben (a Bíróság C-309/89 sz., Codornú kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítélete [EBHT 1994., I-1853. o.]) elbíráltakkal e védjegyek lajstromozása tagjainak személyes megkülönböztetéséhez vezetnek.
- 46 Negyedszer a felperes úgy véli, hogy amennyiben valamely fetasajt-termelő a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalomba hozatali feltételeinek javítására irányuló közös cselekvési tervről szóló, 1977. február 15-i 355/77/EGK tanácsi rendelet (HL L 51., 1. o.) alapján közösségi támogatásban részesül, a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie e termelő különleges helyzetét, amely minden más termelőtől megkülönbözteti.
- 47 Végezetül a felperes úgy érvel, hogy a Bizottságnak az alaprendelet 17. cikkében meghatározott egyszerűsített eljáráshoz való folyamodása megfosztotta őt a normál eljárás által biztosított eljárásjogi garanciáktól, amely az alaprendelet 7. cikkének értelmében minden jogos érdeke révén érintett természetes vagy jogi személynek lehetőséget biztosít arra, hogy kifogást tegyen a kívánt bejegyzés ellen.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 48 Az EK 230. cikk negyedik albekezdése úgy rendelkezik, hogy bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

- 49 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a rendelet és a határozat közötti megkülönböztetési ismerv a kérdéses jogi aktus általános hatályában vagy annak hiányában keresendő (a Bíróság C-10/95. P. sz., Asocarne kontra Tanács ügyben 1995. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-4149. o.] 28. pontja és a C-87/95. P. sz., CNPAAP kontra Tanács ügyben 1996. április 24-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-2003. o.] 33. pontja). Valamely jogi aktus általános hatályú, amennyiben objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, és jogi hatásait absztrakt módon meghatározott személyek kategóriáinak tekintetében fejt ki (lásd az Elsőfokú Bíróság T-482/93. sz., Weber kontra Bizottság ügyben 1996. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-609. o.] 55. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 50 Jelen ügyben a megtámadott rendelet az eredetmegjelöléseknek az alaprendeletben meghatározott oltalmát biztosítja a „feta” elnevezés számára.
- 51 Ezen oltalom abban áll, hogy a „feta” elnevezés használatát fenntartja a meghatározott földrajzi területről származó termelők számára, akiknek a termékei megfelelnek a termékíráásban a feta készítéséhez előírt földrajzi és minőségi feltételeknek. Ahogyan a Bizottság helyesen kiemelte, a megtámadott rendelet, bár távolról sem meghatározott gazdasági szereplők a címzettjei, mint a felperes, minden olyan vállalkozásnak, amelynek termékei megfelelnek az előírt földrajzi és minőségi feltételeknek, elismeri a jogát arra, hogy e termékeit a fent említett elnevezés alatt hozza forgalomba, és megtagadja e jogot minden olyan vállalkozástól, melynek termékei nem felelnek meg e feltételeknek, amelyek azonosak minden vállalkozás tekintetében. A megtámadott rendelet egyaránt vonatkozik minden jelenlegi és jövőbeni fetakészítőre, azokra, akik jogosultak ezen elnevezés használatára, valamint azokra is, akik az átmeneti időszak lejártával nem használhatják azt. Nem csupán a tagállamok termelőire vonatkozik, hanem harmadik országok azon meghatározatlan számú termelője tekintetében is joghatásokkal bír, akik jelenleg vagy a jövőben a Közösség területére kívánják feta sajtot importálni (az Elsőfokú Bíróság T-370/02. sz., Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben 2004. július 6-án hozott végzésének [EBHT 2004., II-2097. o.] 54. pontja).

- 52 Így pedig a megtámadott rendelet az EK 249. cikk második albekezdése értelmében általános hatályú intézkedésnek minősül. Objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, és joghatásait absztrakt módon meghatározott személyek kategóriáinak tekintetében fejt ki (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-109/97. sz., Molkerei Großbraunshain és Bene Nahrungsmittel kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 15-én hozott végzést [EBHT 1998., II-3533. o.], a T-114/96. sz., Biscuiterie-confiserie LOR és Confiserie du Tech kontra Bizottság ügyben 1999. március 26-án hozott végzés [EBHT 1999., II-913. o.] 27–29. pontját, a T-114/99. sz., CSR Pampryl kontra Bizottság ügyben 1999. november 9-én hozott végzés [EBHT 1999., II-3331. o.] 42. és 43. pontját és az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 51. pontban] 55. pontját). Ezen általános hatály végeredményében a szóban forgó szabály célkitűzéséből következik, azaz hogy mindenkire kötelező hatállyal és az Európai Közösség egészében oltalom alá helyezze a jogszerűen bejegyzett eredetmegjelöléseket és földrajzi jelzéseket.
- 53 Ugyanakkor nem kizárt annak a lehetősége, hogy valamely rendelkezés, mely jellege vagy alkalmazási területe okán normatív jellegű, valamely természetes vagy jogi személyt személyében érinthet.
- 54 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tagjai érdekeinek védelmére és képviselőit alapított szakmai egyesület háromféle helyzetben jogosult megsemmisítés iránti keresetet előterjeszteni, tudniillik, először is amikor valamely jogszabályi rendelkezés kifejezetten elismer számára bizonyos eljárási jogosítványokat, másodszer amikor az egyesület olyan vállalkozások érdekeit képviseli, amelyek maguk is keresetőségi joggal rendelkeznek, és harmadszor amikor az egyesület saját érdekeinek sérelme folytán mint egyesület saját személyében érintett, mivel tárgyalási helyzetét befolyásolja az az aktus, amelynek megsemmisítését kéri (lásd

az Elsőfokú Bíróság T-295/04–T-297/04. sz., ASAJA kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. szeptember 8-án hozott végzésének [EBHT 2005., II-3151. o.] 50. pontja).

55 Jelen ügyben a felperes nem állítja, hogy keresetösségi joga saját érdekeinek érintettségén alapul, hanem csupán azt tartja fenn, hogy a kereset az első két eset címén elfogadható.

56 Az első említett esettel kapcsolatban, hogy tudniillik létezik olyan jogszabályi rendelkezés, amely szakmai egyesületek számára kifejezetten bizonyos eljárási jogosítványokat ismer el, a felperes úgy érvel, hogy rendelkezik közösségi szabályozásból fakadó eljárási természetű joggal, nevezetesen az alaprendelet 7. cikke folytán. Úgy véli továbbá, hogy ha a „feta” elnevezés bejegyzésekor a Bizottság a normál eljárást követte volna, rendelkezett volna az ellentmondás jogával.

57 Ez az érvelés nem helytálló. Valójában meg kell állapítani, hogy az alaprendelet semmilyen eljárási jellegű jogot nem biztosít a felpereshez hasonló szakmai egyesületek számára.

58 Továbbá az Elsőfokú Bíróság korábban is úgy találta, hogy az alaprendelet magánszemélyek tekintetében nem rendelkezik közösségi szinten különleges eljárásjogi garanciákról (a Molkerei Großbraunshain és Bene Nahrungsmittel kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 52. pontban] 67. pontja és az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 51. pontban] 67. pontja).

- 59 A Bíróság megerősítette ezt az ítélkezési gyakorlatot a C-447/98. P. sz., Molkerei Großbraunshain és Bene Nahrungsmittel kontra Bizottság ügyben 2000. október 26-án hozott végzésének (EBHT 2000., I-9097. o.) 71–73. pontjában (ebben az értelemben lásd még a C-151/01. P. sz., La Conquête kontra Bizottság ügyben 2002. január 30-án hozott végzés [EBHT 2002., 1179. o.] 43. és 44. pontját).
- 60 Ebből az következik, hogy az az érv, amely azon alapul, hogy akár maga az egyesület, akár annak tagjai eljárási jogokkal rendelkeznek, jellegénél fogva nem különbözteti meg a felperest.
- 61 A második eset kapcsán, amelyben valamely egyesület megsemmisítés iránti keresetet nyújthat be, meg kell vizsgálni egyrészt, hogy a felperes alapszabályának megfelelően képviseli-e jelen keresetben tagjai érdekeit, másrészt hogy ez utóbbiak rendelkeznek-e keresetelési joggal.
- 62 E tekintetben előzetesen ki kell emelni, hogy alapszabályának 1. cikke alapján a Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefortnak (Juhtejkészítők és Roquefortkészítők Általános Szövetségének) a tagjai egyrészt a Fédération régionale des syndicats des éleveurs de brebis (Juhtenyésztők Szakszervezeteinek Regionális Szövetsége), másrészt a Fédération des syndicats des industriels de roquefort (Roquefortkészítők Szakszervezeteinek Szövetsége). Az első tag juhtenyésztők községi és községek közötti szakszervezeteiből áll, a második a Syndicat aveyronnais des fabricants de fromage de roquefort-ot (Roquefortkészítők Aveyroni Szakszervezetét) és a Chambre syndicale des industriels de roquefort-ot (Roquefortkészítők Szakszervezeti Kamaráját) foglalja magában.

- 63 Következésképpen a felperes tagjai szakszervezeti szövetségek, és nem sajtókészítők. Mindazonáltal a felperes részéről az általa képviselt tagjainak keresetösségi jogára felhozott érvek nemcsak a tagjaira, azaz a szakszervezeti szövetségekre, hanem az egyéni sajtótermelőkre is vonatkoznak, akik a fent nevezett szövetségek tagjai, a kereset elfogadhatóságát tehát mindkét esetben megvizsgálásra kerülnek.
- 64 A szakszervezeti szövetségekkel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a felperes semmilyen érvet nem hozott fel annak bizonyítására, hogy azok keresetösségi joggal rendelkeznek jelen kereset vonatkozásában.
- 65 Továbbá ezek a szövetségek csak a sajtóágazatban érdekelt tagjaik, azaz a Fédération régionale des syndicats des éleveurs de brebis (Juhtenyésztők Szakszervezeteinek Regionális Szövetsége) által tömörített juhtenyésztők és a Fédération des syndicats des industriels de roquefort (Roquefortkészítők Szakszervezeteinek Szövetsége) által tömörített feldolgozók, általános érdekeinek védelmével foglalkoznak. E két szövetség saját érdekeit nem érinti a megtámadott rendelet, amely azokat csak rájuk jellemző ténybeli helyzetükből fakadó sajátos jellegük folytán nem sérti.
-
- 66 A felperes szakszervezeti tagszövetségeit tehát személyükben nem érinti a megtámadott rendelet, amely tárgyilagosan meghatározott esetekre alkalmazandó, és absztrakt módon megfogalmazott személyek csoportja tekintetében keletkezett joghatást.

- 67 Következésképp a felperes egyesület két tagszövetsége nem rendelkezik kereset-
ségi joggal.
- 68 Az egyéni sajtkészítők kapcsán, akik tagjai azoknak a szövetségeknek, amelyek
maguk a felperes tagjai, meg kell vizsgálni először is, hogy a felperes jogszerűen
képviseli-e őket jelen keresetben.
- 69 E tekintetben ki kell emelni, hogy a felperes írásbeli beadványaiban több alkalommal
is hivatkozik általános, bizonyos tagjainak érdekeitől eltérő érdekek képviseletére.
Így keresetében a felperes azon érvelésre szorítkozik, hogy feladata a juhtej
begyűjtésének és minőségellenőrzésének szervezése, a tej piacának szabályozása,
közös reklámtevékenység végzése és a különböző felhasználók között a tej árát
kiegyenlítő rendszer biztosítása. Ráadásul az elfogadhatatlansági kifogással kap-
csolatos észrevételeiben hangsúlyozza, hogy nem foglalkozik „ilyen vagy olyan
vállalat vagy termelő érdekeinek védelmével”. Fenntartja továbbá, hogy tevé-
kenységének „célja különösen a Roquefort környezetében lévő juhtejtermelők és
készítők számára piac biztosítása”.
- 70 Egyébként a felperesnek az alapszabálya 4. cikkében meghatározott egyesületi célja
általános célokat fogalmaz meg, amelyek a juhtenyésztők és a roquefortkészítők
közös gazdasági érdekeinek tanulmányozására és védelmére irányulnak.
- 71 Ebből egyrészt az következik, hogy nem úgy tűnik, hogy a felperes feladata bizonyos
fetakészítők érdekeinek igazságszolgáltatás útján történő védelme, másrészt az, hogy
a felperes mind alapszabálya, mind írásbeli beadványai alapján nem foglalkozik azon
fetasajt-készítők egyéni érdekeinek védelmével, akik tagjai a felperes tagszövetsé-

geinek, hanem kizárólag a Roquefort környezetében lévő juhtejágazat közös és általános érdekeinek és a „roquefort” elnevezésnek a védelmét tűzte céljául.

72 Ilyen feltételek között a jelen keresetben a felperes nem tekinthető bizonyos fetakészítők egyéni érdekeinek jogszerű képviselőjeként.

73 Mellékesen, feltételezve, hogy a felperes alapszabályának megfelelően jogszerűen képviseli az egyéni sajtőkészítőket, meg kell vizsgálni, hogy e termelők rendelkeznek-e a megtámadott határozat megsemmisítése tárgyában keresetőségi joggal, és különösen, hogy érdekükben állna-e a megsemmisítés, és hogy személyükben érinti-e őket a megtámadott határozat.

74 E tekintetben először is a felperes állításai kapcsán, amelyek szerint csak az általa képviselt francia termelők termelnek igazán jelentős mennyiségben juhtejből előállított feta sajtot, és e tényből fakadóan a termelők zártkörű csoportot alkotnak és a többiektől megkülönböztethetők, meg kell jegyezni, hogy a felperes egyesület érvelése nem releváns.

75 Ugyanis az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az általános hatály, és ennél fogva valamely jogi aktus normatív jellege nem kérdőjeleződik meg attól, hogy többkevesebb pontossággal meghatározható azon jogalanyok száma vagy akár személye, amelyekre adott pillanatban vonatkozik, amennyiben megállapítható, hogy valamely, a jogi aktus által, annak céljával összhangban meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet alapján kerül sor az alkalmazására (a Bíróság 6/68. sz., Zuckerfabrik Watenstedt kontra Tanács ügyben 1968. július 11-én hozott ítélete [EBHT 1968., 595., 605. és 606. o.], valamint az Elsőfokú Bíróság T-183/94. sz., Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto és társai kontra Bizottság ügyben 1995. június 29-én hozott végzésének [EBHT 1995., II-1941. o.] 48. pontja).

- 76 Ez a helyzet áll fenn a jelen esetben, hiszen a megtámadott rendelet megkülönböztetés nélkül minden jelenlegi és jövőbeni termelőt érint, akik „feta” elnevezés alatt kívánnak sajtot forgalmazni a Közösségben. A juhtejalapú sajt vagy roquefort sajt készítői tehát ugyanúgy érintettek, mint az összes többi vállalkozás, akiknek a termékei nem felelnek meg a szóban forgó közösségi rendelkezések követelményeinek.
- 77 Másodszor a felperes azon állításai kapcsán, amelyek szerint bizonyos tagjai, akik feta sajtot készítenek, a „feta” kifejezést tartalmazó, tudniillik „Salakis-Feta brebis”, „Valbreso feta” és „Salakis, la Feta au bon lait de brebis” védjegyeket jegyeztettek be és használnak, amelyek használatát megkérdőjelezi a megtámadott rendelet, meg kell állapítani, hogy az ítélezési gyakorlat értelmében (lásd az Elsőfokú Bíróság T-215/00. sz., La Conquête kontra Bizottság ügyben 2001. január 30-án hozott végzésének [EBHT 2001., II-181. o.] 39. pontja és az idézett ítélezési gyakorlat) a megtámadott rendelet nem sért olyan különleges jogot, amelyet a „feta” kifejezést tartalmazó védjegyjogosult fetasajt-termelők szereztek.
- 78 Valójában a megtámadott határozat elfogadásával e védjegyek jogosultjait nem fosztották meg annak lehetőségétől, hogy a védjegyhez kapcsolódó jogukkal éljenek, amennyiben az alaprendelet 14. cikkének (2) bekezdésével összhangban e védjegyek használata – feltéve, hogy azokat a „feta” megjelölés bejegyzése iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőzően jóhiszeműen jegyezték be – tovább folytatódhat az eredetmegjelölés bejegyzése ellenére. Csupán abban az esetben fosztják meg a védjegyek tulajdonosait azok használatának jogától, ha a védjegy érvénytelenségének vagy jogvesztésének megállapítása a tagállamok védjegyekre vonatkozó jogszabályai közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) értelmében indokolt.

- 79 A „feta” kifejezést tartalmazó védjegyekkel kapcsolatban, amelyeket a „feta” megjelölés bejegyzése iránti kérelmet követően jegyezték be, emlékeztetni kell először is arra, hogy e védjegyek tulajdonosai nem hivatkozhatnak a Codorníu kontra Tanács ítéletre [hivatkozás a 45. pontban], amennyiben az ezen ítélet alapjául szolgáló tényekkel ellentétben, a kérdéses védjegyeket a „feta” megjelölést bejegyző rendelet elfogadása előtt nem jegyezték be és nem használták huzamosabb ideig.
- 80 Ennélfogva a megtámadott határozat nem sérti a feta sajtttermelőknek a „feta” kifejezést tartalmazó védjegyek bejegyzéséből fakadó különleges jogát, amely alkalmas lenne a többi szereplőtől történő megkülönböztetésre.
- 81 Harmadszor a felperes azon állításával kapcsolatban, amely szerint a Bizottságnak figyelemmel kellett volna lenni azon termelő helyzetére, aki közösségi támogatásban részesül, elegendő megállapítani, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy mely különleges rendelkezés alapján lenne köteles a Bizottság figyelemmel lenni az ilyen termelő helyzetére (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-390/95. P. sz., Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben 1999. február 11-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-769. o.] 25. pontját). Még ha feltételezzük is, hogy fennáll ez az eset, semmiképpen sem lehet levonni abból az egyetlen megállapításból, miszerint a Bizottság köteles tájékozódni a kérdéses aktus bizonyos vállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatásairól, azt a következtetést, hogy e vállalkozások az EK 230. cikk negyedik albekezdésének értelmében egyénileg érintettek lennének (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-142/00. P. sz., Bizottság kontra Nederlandse Antillen ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3483. o.] 75. pontját).
-
- 82 A fenti megállapítások összességéből az következik, hogy egyrészt a felperes nem rendelkezik saját eljárási jogosítványokkal, másrészt nem képviseli olyan tagok

érdekeit, akik keresetösségi joggal rendelkeznének jelen ügyben, hiszen alapszabálya szerint nem feladata a fetatermelők jogainak az igazságszolgáltatás előtti védelme, és kizárólag közös érdekek védelmére jogosult, nem pedig tagjai egyikének mint védjegyjogosultnak a képviselőtére, végül pedig mert e termelők sem rendelkeznének keresetösségi joggal.

83 A jelen keresetet tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

84 Következésképpen nem szükséges a SEV-GAP beavatkozási kérelméről dönteni.

A költségekről

85 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségei és a Bizottságnál felmerült költségek viselésére.

86 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első albekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik költségeiket. Jelen esetben a Görög Köztársaságot és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezni kell saját költségeik viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A felperes maga viseli saját költségeit, valamint a Bizottságnál felmerült költségeket.**
- 3) A Görög Köztársaság valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.**

Luxembourg, 2005. december 13.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök